

Kevätvehnälaajikkeet

Kevätvehnän viljelypinta-ala oli vuonna 2009 TIKE:n mukaan 201 800 ha. Yleisimmät lajikkeet viljelyalan mukaan vuonna 2009 olivat Zebra 24 %, Kruunu 21 % ja Anniina 18 %. Muita olivat Amaretto 10 %, Tjalve 5 %, Mahti 4 % ja Epos 3 %. Kevätvehnää viljellään leipävehnäksi, mutta myös rehukäyttöä on.

Kevätvehnälaajikkeen tulee olla satoisa, mutta riittävän aikainen. Lujakortisuus sekä korkea ja kestävä sakoluku ovat tärkeitä viljelyvarmuuden kannalta. Lajikkeen taudinkesto on tärkeää.

Uusia lajikkeita on tarjolla viljelyyn. Tänä vuonna lajikelistalle pääsivät Aallotar ja Sertori. Seuraavassa esitellään aikaisuusjärjestyksessä kevätvehnälaajikkeet, jotka ovat vuoden 2010 lajikelistalla. Listalla on kaikkiaan 22 lajiketta.

Anniina (Boreal 2001) on aikainen lajike, Kruunua kolme päivää aikaisempi. Satotaso on vaatimaton I ja II-vyöhykkeillä. Korsi on luja ja siemenkoko on pieni. Valkuaispitoisuus ja hehtolitrapaino ovat korkeat. Sakoluku laskee herkästi. Altis lehtilaikkutaudeille.

Aino (Boreal 2005) on aikainen lajike. Korsi on luja. Siemen on pienikokoinen ja hehtolitrapaino alhainen. Valkuaispitoisuus on vain Kruunun tasaa. Sakoluku on alhainen. Altis härmälle.

Wanamo (Boreal 2009) on aikainen lajike, Kruunua päivän aikaisempi. Korrenlujuus on vain Kruunun tasaa. Sakoluku on korkea ja kestävä. Jyväkoko on pieni ja valkuaispitoisuus on korkea.

Manu (Valtion viljavarasto 1993) on aikainen laatuvehnä.

Bastianin (NK, Norja 1989) sakolukuominaisuudet ovat hyvät.

Mahti (Boreal 1994) on pitkä- ja heikkokortinen lajike. Jyväkoko on pieni ja hehtolitrapaino alhainen. Sakoluku on kestävä. Altis lehtilaikkutaudeille.

Bjarne (Graminor, Norja 2007) on erittäin lyhyt- ja lujakortinen lajike. Jyväkoko on pieni. Valkuaispitoisuus on korkea, samoin sakoluku.

Aallotar (Boreal 2010) on ollut linjanumerolla Bor 03026 virallisissa lajikekokeissa vuosina 2008-2009. Se on Kruunun aikaisuusluokkaa oleva lajike, jonka satotaso on vähän parempi kuin Kruunulla. Korsi on luja. Härmää voi esiintyä kuten Kruunulla, mutta haisunoen kestävyys on hyvä. Sakoluku voi laskea herkästi. Valkuaispitoisuus on vain Kruunun tasaa. Hehtolitrapaino on keskimääräinen.

Quarna (Delley, Sveitsi 2008) on Borealin edustama lajike. Korsi on lyhyt. Sakoluku on korkea ja kestävä. Laatuvehnä, jonka valkuaispitoisuus on korkea.

Kruunu (Boreal 2001) on kokeiden mittarilajike. Korsi on pitkä eikä kovin luja. Hehtolitrapaino on alhainen. Sakoluku on korkea ja kestävä. Altis härmälle ja ruskolaikulle.

Tjalve (Weibull, Ruotsi 1993) oli pitkään valtalajike, mutta uudet lajikkeet ovat sitä satoisampia. Korsi on lyhyt. Valkuaispitoisuus on korkea.

Wellamon (Boreal 2009) korsi on pitkä. Hehtolitrapaino on korkea. Tautitorjunnalla saatu lisäsato on alhainen, lajike siis kestää melko hyvin kasvitauteja.

Zebra (Svalöf Weibull, Ruotsi 2002) on pitkäkortinen lajike. Jyväkoko on suuri ja hehtolitrapaino korkea. Kestävä lehtilaikkutauteja vastaan.

Vinjettin (Svalöf Weibull, Ruotsi 2001) korsi ei ole kovin luja. Sakoluku on alhainen.

Picolo (Ackermann, Saksa 2006) on lyhyt- ja lujakortinen lajike. Jyväkoko on suuri. Altis lehtilaikkutaudeille.

Demonstrant (Graminor, Norja 2009) on Keskon edustama, satoisa lajike. Hehtolitrapaino on korkea. Kestää härmää ja lehtilaikkutauteja.

Marble (Boreal 2008) on lujakortinen. Jyväkoko on suuri ja hehtolitrapaino korkea.

Amaretto (Schweiger-Weizen, Saksa 2003) on myöhäinen ja erittäin satoisa lajike. Kasvu-aika on kolme päivää Kruunua myöhäisempi. Korsi on pitkä eikä kovin luja. Jyväkoko on suuri ja hehtolitrapaino korkea. Valkuaispitoisuus on alhainen.

Bombona (Danko, Puola 2008) on SG Niemisen edustama, myöhäinen lajike. Kasvu-aika on kolme päivää Kruunua myöhäisempi. Korsi on pitkä ja jyväkoko on suuri. Sakoluku on alhainen ja laskee herkästi. Taudinkestävyys on melko hyvä.

Sertori (Delley, Sveitsi 2010) on SG Niemisen edustama, erittäin myöhäinen lajike. Kasvu-aika on päivän myöhäisempi kuin Amaretto-lajikkeella. Linjanumero on CH221.10002. Viralliset lajikekokeet ovat vuosilta 2008-2009. Lajike on satoisa erityisesti ensimmäisellä viljelyvyöhykkeellä. Korsi on lyhyt ja luja. Valkuaispitoisuus on keskimääräinen. Hehtolitrapaino on korkea ja jyväkoko on suuri. Sakolukuominaisuudet ovat hyvät. Kestää hyvin tauteja, mutta on haisunoelle arka.

Puntari (Svalöf Weibull, Ruotsi 2009) on Keskon edustama, erittäin myöhäinen ja satoisa lajike. Kasvu-aika on Kruunua neljä päivää myöhäisempi. Sakoluku on alhainen ja laskee herästi. Hehtolitrapaino on korkea, mutta valkuaispitoisuus on matala. Se soveltuu lähinnä rehuvehnäksi, vaikka on myös leivontakelpoinen.

Epos (Schweiger, Saksa 2007) on erittäin myöhäinen ja satoisa lajike. Kasvu-aika on Kruunua neljä päivää ja Amarettoakin päivän myöhäisempi. Epoksen korsi on erittäin luja. Sakoluku on korkea. Hehtolitrapaino on alhainen. Lehtilaikkutauteja kestävä.

